

andet end §§ 1 og 2, maatte kun § 1, saa vare de øvrige Paragraffer aldeles overflødige. Nej, det passer fortræffeligt her, og det vil ogsaa nok vise sig, at det er paa det Sted, de Bestemmelser ville blive indførte, som utvivlsomt maa komme i en eller anden Form, naar vort Forslag bliver forfattet. Den højtærede Minister holder, som vi hørte, stadig paa, at vi skulle have ministerielt approberede Skattevedtægter, hvad jeg ogsaa langt vilde foretrække; men vi har ikke villet stille Forslag derom, fordi vi vidste, at det var dette Ting's Flertal saa overordentlig ubehageligt, hvad jeg har hørt ved alle Lejligheder, hvor vi have haft dette Forhold til Forhandling. Den ærede Ordfører synes at bebrejde mig, at jeg vil have Bestemmelser ind i Loven, naar jeg synes godt om den; men jeg vil sige, at det med disse Bestemmelser, som vi her foreslaa, gaar som med den om Aktieselskaber forleden Dag, at ogsaa de for den første Dels Bedkommende ere stillede af det ærede Medlem for Køge (Alberti). De ere stillede i den Form, at Sogneraad og Amtsråd skulle blive enige om Skattevedtægter. I alt Fald staa det ærede Medlems Navn under den Betænkning, hvori Flertallet stiller Forslag i den Retning, som paa det allernærmeste falder sammen med vore Forslag. Jeg kunde altsaa ogsaa i Dag have haft Anledning til at vente nogen større Tilslutning fra den ærede Ordførers Side. Han syntes i Modsetning til mig ikke at holde af sine egne gamle Standpunkter, og det er en Særegenhed ved hans Opfattelse, men han kan ikke bebrejde mig, at jeg, naar jeg en Gang har faaet den Opfattelse, at noget er rigtigt, og har sluttet mig til det ærede Medlem i at anbefale det, senere hen beholder denne Opfattelse. Jeg skal slet ikke være uenig med det ærede Medlem i, at der mangen Gang kan være god Anledning til at gaa bort fra det, man tidligere har ment og kan have anbefalet, men i de Tilfælde, der her har været Spørgsmaal om, har jeg i alt Fald ikke fundet nogen Anledning til at forandre min Mening, og da forekommer det mig ikke, at det ærede Medlem er berettiget til at bebrejde mig det, fordi han selv har forandret sin. Til det ærede Medlem for Viborg, Amt's 3die Valgkreds (Sloth) skal jeg sige, at han behøver ikke at tage saa stærkt paa Vej. Om Amtsrådene har jeg ikke sagt noget som helst, jeg har kun anført, hvad den afdøde Indenrigsminister har udtalt, at Amtsrådene aldeles ikke egne sig til at behandle Skattesager, fordi de se paa dem fra et kommunalt Synspunkt, medens der burde ses paa dem fra ganske andre Synspunkter, og

jeg har sagt, at den nuværende Indenrigsminister ogsaa har fratendt Amtsrådene en saadan Evne og har udtalt, at de, der klage, altid saa Uret, idet Vægtfaalen altid hælder til den for dem uheldige Side paa Grund af Sammensætningen af denne Myndighed. Det har jeg sagt, men der ligger ikke noget som helst fornærmeligt mod Amtsrådene deri, heller ikke mod Viborg Amtsråd, som jeg ikke kender, men gerne vil tro, er et ganske udmærket Amtsråd. Om Sognerådene har jeg heller ikke sagt andet end, at naar der ikke findes nogen Vedtægt at ligne efter, have de i deres Magt som Medlemmer af Signingskommissionen at kunne fritage sig selv og sætte de andre i Stat. Thi naar man kan ligne, som man har lyst til, kan man ogsaa fritage sig selv og sætte andre i Stat.

Forøvrigt skal jeg i Anledning af de stærke Fordringer, der ere fremkomne fra den ærede Ordførers Side om Bewiser for uretsfærdige Skatteansættelser, først paa ny henlede Opmærksomheden paa, hvad den afdøde Indenrigsminister udtalte, uden at det ærede Medlem den Gang bad om nærmere Forklaring, nemlig, at han var i Stand til at fremføre meget fremragende Eksempler paa Vilkaarlighed. Dernæst skal jeg oplyse, at jeg har faaet adskillige Skrivelser i Anledning af, hvad jeg udtalte ved første Behandling af denne Lov, der gaa i samme Retning. Jeg har her en Skrivelse fra et Par gamle Sogneraadsformænd, som i den Henseende udtale sig ganske overordentlig fordømmende om den Virksomhed, der finder Sted i Sognerådene, for saa vidt de kende den. De have ogsaa læst, hvad det ærede Medlem for Viborg Amt's 3die Valgkreds (Sloth) i sin Tid udtalte, og de skrive derom: „Naar Hr. Sloth udtalte, at Sognerådene havde bestemte Regler for Beskatningen efter Formue og Lejlighed, da forstaa jeg ikke, hvilke Regler han mente, og jeg har dog selv været Sogneraadsformand“. Og med Hensyn til den Maade, der lignes paa, skrive de mig ganske ukendte Herrer: „Undstyld, naar jeg som ukendt er saa fri at sende disse Linier, men jeg har læst Referatet af Deres Tale ved Behandlingen af Lovforslaget om Indkomst- og Formueskatten“ — jeg ved ikke, om den højtærede Formand tillader, at jeg oplæser disse ganske saa Linier, fordi man udtrykkelig har bedt om Bewiser for, at der bliver lignet urigtigt — „og Deres Forsvar for bestemte Regler for Beskatningen, ogsaa den kommunale Beskatning. Jeg kender ikke noget, der er mere naturligt og nødvendigt. Naar det er befindige Folk med en god Vilje og Dygtig-